

Germánská Nová Medicína: Pochopení spojení mysli a těla

written by Vladimír Bartoš | 19. 5. 2023

Rozhovor s Dr. Melissou Sell



The symptoms we experience are actually an intentional healing adaptation program that is built into our bodies.

Dr. Melissa Sell

Zdroj

Přeložil: Vladimír Bartoš

(V níže uvedeném přepisu je **tučně zvýrazněný text Samantha Gilbertová** a běžný text je Melissa Sellová.)

Pokud jste poslouchali můj pořad, víte, že jsem často velmi frustrovaná z lékařského kartelového komplexu, kdy odpovědí na to, co člověka trápí, je prostě brát antidepresiva, pokud máte depresi, nebo si nechat odstranit žlučník či dělohu, pokud máte žlučové kameny nebo myomy. Víme, že to není léčba; tato opatření nám neřeknou, proč vůbec došlo k nerovnováze.

Především, co je to Germánská Nová Medicína a co vás vedlo k tomu, že jste se stala učitelkou této praxe?

Je to úžasná mapa pro pochopení toho, proč se zdá, že naše orgány v této moderní společnosti špatně fungují. Jak jste řekla, něco je tu špatně. Pacient může mít myom, tkáně se mění, je tam bulka nebo boule. Současný systém pouze řeší symptomy.

V roce 2017 mě zaujala práce Dr. Rykeho Geerda Hamera. Věděla jsem, že v mé práci chiropraktičky zaměřené na tradiční celostní výživu, cvičení a životní styl něco chybí a práce doktora Hamera mi tento chybějící článek poskytla.

Jeho dílo je známé jako Germánská Nová Medicína (Germanische Heilkunde),

kteřá se skládá z 5 biologických zákonů, které Hamer objevil po tragédii ve své rodině. V roce 1978 byl jeho sedmnáctiletý syn tragicky postřelen, přežil několik měsíců a poté mu zemřel v náručí. O několik měsíců později byla Dr. Hamerovi diagnostikována rakovina varlat. Intuitivně tušil, že mezi smrtí jeho syna a rakovinou existuje souvislost a pustil se do výzkumu tak, jako nikdo jiný předtím.

Začal rozpoznávat vzorce mezi pacienty s rakovinou, s nimiž vedl rozhovory a zjistil, že nejenže pacienti měli traumatický zážitek – něco, co je vyděsilo nebo způsobilo ztrátu někoho, koho milovali – ale že existoval specifický vzorec přízůsobení a typ rakoviny, který se vyvinul.

Současný systém pouze řeší symptomy.

Například každý muž s rakovinou varlat specificky prožil konflikt ztráty, kdy někdo, koho miloval, náhle tragicky zemřel. Zatímco u rakoviny plic šlo o strach ze smrti, kdy byl někdo k smrti vyděšený a myslel si, že zemře.

Dr. Hamer dále zmapoval všechny tkáně těla a zjistil, že to, co jsme považovali za nemoc nebo chybu v těle, je ve skutečnosti záměrná, smysluplná biologická adaptace na tento šok. Tělo má programy nouzového přežití, které v reakci na tyto šokující události způsobí růst další tkáně nebo rozšíření kanálu. Jakmile šok skončí, tělo se samo nastaví zpět na normální homeostázu, což je typicky okamžik, kdy pociťujeme nemoc. Příznaky, které zažíváme, jsou tedy ve skutečnosti záměrným hojivým adaptačním programem, který je zabudován v našem těle.

Jsem zvědavá na doktora Hamera. Byl lékařem předtím, než učinil tyto objevy a souvislosti?

Ano, byl licencovaným lékařem a jedním z nejmladších absolventů lékařské fakulty. Dokonce vytvořil několik lékařských patentů, včetně skalpelu známého jako Hamerův skalpel. Jeho vizí bylo poskytovat lékařskou péči bezplatně, což se mu díky jeho patentům podařilo. Bohužel jeho objevy byly velmi kontroverzní a univerzity odmítaly jeho práce uznat. Nakonec mu byla odebrána lékařská licence, protože odmítl popřít své objevy.

Předtím jste se zmínila o tom, že bojujete s akné a cítíte v souvislosti s tím konflikt zašpinění nebo útoku. Mohla byste se podělit o své osobní zkušenosti s tímto problémem?

Ano, s akné jsem se potýkala dlouhá léta, počínaje dospíváním. Moje máma to přičítala genetice a říkala: „Vždyť to měl tvůj táta.“

Myslela jsem si, že s tím nemůžu nic dělat. Na základě reklam na Neutrogenu jsem věřila, že je to způsobeno bakteriemi. Tak jsem si říkala: „Dobře, když prostě zničím všechny bakterie na své pleti, nebudu mít akné.“

A tak jsem si obličej polévala alkoholem a všemi těmi proaktivními, různými přípravky, a stejně jsem měla akné. To byla slepá ulička.

Pak jsem objevila změny ve výživě. Myslela jsem si: „Aha, to jsou mléčné výrobky, to je jídlo, které způsobuje akné.“

Zkoušela jsem tedy vyřadit různé potraviny, ale akné přetrvávalo.



Germánská Nová medicína: Pocit špíny nebo zašpinění je konflikt, který se může stát sebenaplňujícím se proroctvím.

Pak mě napadlo: „Aha, to je kvůli stavu střev. Potřebuji jen více probiotik. Potřebuji jen kysané zelí.“

Ale i s probiotiky a kysaným zelím jsem měla výsevy akné.

Do svých pozdních dvaceti a třicátých let jsem si myslela, že jsem prostě odsouzená mít akné, dokud jsem neobjevila tuto práci. Akné je způsobeno specifickým konfliktním šokovým zážitkem, například pocitem napadení nebo pošpinění. Věřila jsem, že určité potraviny, například špatné oleje, způsobují vyrážky, ale bylo to mé přesvědčení, že tyto potraviny jsou „špinavé“, co způsobilo vyrážku. Například když mi můj pes olízl obličej nebo když mi při mytí nádobí na obličej vyšpláchla špinavá voda, udělal se mi přesně na tom místě pupínek. Dokonce i kdybych si jednoduše vytrhla chloupek v obočí, pupínek by se objevil právě tam. Jakmile tento vzorec uvidíte na vlastní oči, pochopíte, jak funguje.

Pět biologických zákonů

Nyní si probereme pět biologických zákonů Germánské Nové medicíny

První zákon: Spojení psychiky s mozkem a orgány

Prvním biologickým zákonem je spojení psychiky s mozkem a orgány. Váš

organismus je nastaven na bdělost a neustále skenuje své okolí kvůli potenciálním nebezpečím, jako jsou změny teploty, zvuky a události. Když dojde k biologickému šoku (DHS, pozn. překl.), váš nervový systém ho zachytí a mozek ho zaregistruje, ještě než dokážete vyjádřit, co se děje. Vaše tělo se v dokonalé harmonii přizpůsobuje dané situaci a využívá různé orgánové systémy v závislosti na vašem jedinečném vnímání scénáře.

Psychika není jen vaše vědomá mysl, ale celý váš smyslový detekční aparát. Zachycuje nebezpečí a aktivuje biologický program specifický pro danou situaci. Dr. Hamer zjistil, že tyto dopady dokáže přečíst na CT mozku a identifikovat konkrétní postiženou oblast mozku a aktivovaný proces „nemoci“. Mozek pak aktivuje biologický program, který vede k adaptaci tkáně, například k jejímu růstu, úbytku nebo ztrátě funkčnosti.

Který biologický program se aktivuje, závisí na tom, jak vnímáme své prostředí.



Germánská Nová medicína: CT vyšetření mozku identifikuje postižené oblasti mozku a aktivovaný proces „nemoci“.

Druhý zákon: Zákon dvou fází

Je velmi důležité porozumět zánětu, protože nás často učí, že je špatný a je třeba ho co nejvíce potlačit pomocí antibiotik, vakcín a dalších léčebných postupů. Zánět však naznačuje, že se tělo hojí a opravuje. Proč ho stres a panika zhoršují?

To nás vlastně vede k druhému biologickému zákonu, kterým je zákon dvou fází. Když se stane něco, co nás zaskočí, je to konflikt. Je to okamžik, kdy jsme nebyli připraveni, nepředpokládali jsme, že se to stane, a najednou jsme se cítili izolovaní a úplně sami. Takže naše tělo aktivovalo program.

Během aktivního konfliktu se jedná o chladnou fázi. Tělo aktivně přizpůsobuje své tkáně, aby nám pomohlo přežít. Naše cévy se stahují, tepová frekvence se zvyšuje a naše mysl je zaměstnána přemýšlením o tomto konfliktu. Tkáň se přizpůsobuje a adaptace má buď podobu růstu buněk – další tkáň – nebo úbytku buněk nebo funkční ztráty. Něco se odehrává na úrovni orgánů a tělo se mění, přizpůsobuje a upravuje své tkáně, aby nám pomohlo situaci přežít.

Jakmile je konflikt vyřešen, vydechnete si úlevou a tělo přejde do teplé fáze. To je fáze hojení. Tělo musí opravit jakoukoli adaptaci, ke které došlo během konfliktní fáze. Pokud došlo k buněčnému růstu, například k vybudování další žlázo tkáň za účelem produkce většího množství trávicích šťáv pro vstřebání sousta, jsou tyto buňky na jedno použití a nyní je třeba je rozložit. Tělo je rozloží pomocí bakterií a hub v těle, které tyto tkáně rozloží.

Veškeré hojení probíhá v tekutém prostředí. Při zánětu se postižená část těla zahřívá a otéká, potřebujeme dokonalé prostředí, aby tyto bakteriální pomocníci mohli vykonat svou práci. Když prožíváme zánět, je tato část našeho těla v režimu oprav, jako malé staveniště. V těle je tekutina, teplo a aktivita, protože tělo obnovuje samo sebe nebo rozkládá něco, co už tam nemusí být. Zánět naznačuje, že se tělo hojí, opravuje a směřuje k homeostáze.

Problém nastává, když se zánět stane chronickým. Chronické konflikty mohou reaktivovat adaptační fáze – tomu se říká koleje – a vytvářejí cyklus konflikt-hojení-konflikt-hojení, který způsobuje chronický zánět.

Když dojde ke konfliktu, tělo si udělá snímek všeho v prostředí, včetně jídla, pachů, míst a lidí. Tyto věci se naprogramují do nervového systému. Když se s nimi znovu setkáme, tělo biologický program automaticky reaktivuje. Tato reaktivace se může jevit jako chronický zánět, protože tělo se hojí a reaktivuje konflikt najetím na kolej. Pokud se člověk potýká s chronickým zánětlivým stavem, je to proto, že nevědomě reaktivuje koleje, které ho znovu uvedou do konfliktu a následně do hojení.

Zákon dvou fází se týká také normálního denního a nočního rytmu těla. Během dne je tělo v sympatickém režimu, zatímco v noci přechází do parasympatického režimu. Když dojde k šoku, tělo přejde do zvýšeného sympatického režimu.

Můžete si všimnout, že máte studené ruce a nohy, klesá vám chuť k jídlu a hubnete. Probouzíte se ve dvě, tři nebo čtyři hodiny ráno s tím, že máte něco na srdci a tělo vás budí, abyste mohli tento konflikt vyřešit. Tělo však není uzpůsobeno k tomu, aby se v těchto konfliktech nacházelo delší dobu. V přírodě, když zvíře narazí na překážku nebo predátora, probíhá rychlý proces, kdy se buď dostane pryč a přežije nebo to nezvládne a hraje mrtvého. Naš mozek má naproti tomu schopnost konflikt přežvykovat a znovu a znovu ho vyvolávat. Tělo se nedokáže přizpůsobit tomu, aby bylo v konfliktu delší dobu. Pokud jste v konfliktu, který prostě nekončí, začnete se vyčerpávat, můžete zhubnout. Tělo může být v takovém stavu jen tak dlouho, než přestane fungovat. To je fáze konfliktu.

Když pak přejdeme do fáze hojení a řešení, tělo přejde do fáze opravy. V této fázi se obvykle cítíme nemocní. Jsme unavení, protože pokud jsme byli dlouhou dobu v režimu vysoké aktivity, musíme nyní přejít do režimu vysokého odpočinku. Můžete pociťovat zánět, což znamená otok na úrovni orgánů a mozku. Během této první fáze hojení dochází k opravě tkáně. Pokud jsme o tkáň přišli, musíme ji vybudovat. Pokud jsme tkáň vybuďovali, musíme ji odbourat. Jakmile se dostaneme do bodu maximálního otoku, dochází k nárůstu sympatetické aktivity, která má vytlačit otok z mozku, abychom se mohli vrátit do normální rovnováhy. Tomu se říká "epikrise", hojivá krize nebo epileptoidní krize. Během tohoto velkého nárůstu sympatiku může dojít k záchvatu kýčání, záchvatu kašle, srdečnímu infarktu nebo mrtvici. Tehdy dochází k vytlačení edému. Poté přejdete do druhé fáze hojení, během níž dochází k pokračujícímu jizvení a hojení, až se nakonec vrátíte do normálního rytmu.

Pochopení tohoto zákona je hluboké. Pomůže vám určit, kde se v procesu biologického programu (nemoci) nacházíte. Někdy můžete mít více konfliktů najednou, takže je složité zjistit, kde se nacházíte. Většina lidí žije ve strachu z toho, co dělá jejich tělo. Jakmile se však naučíte mapu a začnete jí věnovat pozornost, můžete se s jistotou pohybovat. Krása této mapy spočívá v tom, že se už nemusíte bát svého těla ani jeho funkcí.

Většina lidí žije ve strachu z toho, co dělá jejich tělo. Ale jakmile se naučíte mapu a začnete jí věnovat pozornost, můžete se pohybovat s jistotou.

To je tak klíčové, protože jsme dlouho žili ve strachu. Tento strach zesílil v posledních dvou až třech letech. Takže pochopit své tělo na hlubší úrovni a to, čím prochází během procesu hojení, je úžasné. Lidské tělo je úžasné a dává tolik smyslu, jak jsme byli zkonstruováni.

Třetí zákon: Pochopení funkce různých tkání

Třetí biologický zákon zahrnuje pochopení toho, jaká tkáň co dělá. Naše tělo se skládá z různých tkání a každá tkáň je řízena jinou částí mozku. Když se dvě buňky spojí a začnou tvořit embryo, dochází k diferenciaci v rámci různých typů tkání. Existují tři různé vrstvy – nejstarší vrstva, kterou je endoderm, střední vrstva zvaná mezoderm a vnější vrstva zvaná ektoderm. Každá z těchto vrstev tkání je řízena z jiné části mozku. Máme starý mozek, mozkový kmen a střední mozek, kterému se také říká bílá hmota velkého mozku. Nový mozek je mozková kůra. To je součást onoho mapování, které nám pomáhá pochopit, o jakou část těla se jedná. Například pokud máme opar, je na vnější kůži.

Vnější kůži řídí mozková kůra. Během aktivního konfliktu dochází ke ztrátě buněk tkáně. Během fáze hojení tyto buňky obnovujeme. Tak se začínáme orientovat a chápat, co opar znamená – přišli jsme o tkáňové buňky a jednalo se o separační konflikt. Vzpomínám si, že když jsem chodila na střední školu, všichni se báli, že chytí opar nebo dostanou ústní opar. Když jste se napili z něčího pití a pomysleli si: „Ach bože, to nebylo moje pití,“ zažili jste

malý moment šoku: „Ach, to se nemělo dotknout mých úst. Bylo nebezpečné, aby se to dotýkalo mých úst.“

Když dojde k tomuto separování, kdy si přejete, aby se něco nedotklo vašich úst, tělo prochází adaptačním procesem ztráty tkáňových buněk.

A pak, jakmile konflikt vyřešíte, tělo tyto tkáňové buňky znovu vybuduje, a to je právě opar. Když mám uhřík, znamená to, že se cítím napaden nebo znečištěn. Pupínek vychází z dermis, což je hlubší vrstva kůže. Tím se liší od oparu. Během fáze aktivního konfliktu si vytváříme další tkáňové buňky – malý obranný štít, který vás chrání před tím, co vás napadá nebo způsobuje pocit zašpinění. Během fáze hojení se pak tyto buňky odbourávají. Hnis je způsoben tím, že tělo během fáze hojení odbourává tyto přebytečné tkáňové buňky.

A máme tu také staré mozkové tkáně. Příkladem mohou být mandle. Mandle hrají roli při rozkládání soust, což může být cokoli, co potřebujeme spolknout, například jídlo. Když mají děti chronický růst nebo zánět mandlí, je to proto, že se jim nedostává něčeho, co chtějí jíst nebo co potřebují vyplivnout. Tělo si vytváří další růst mandlí, aby produkovalo více slin a my mohli sousto lépe přijmout nebo vyplivnout.



Germánská Nová Medicína: Vrstvy mozku se mapují na další vrstvy a tkáně v těle. Pochopení této mapy vám může pomoci smířit se s nevyřešeným konfliktem.

Dětem se často odstraňují nosní mandle. Proč by dítě mělo mít chronický růst mandlí? Zánět mandlí? Je to proto, že je něco, co chtějí sníst a nedostává se jim toho, nebo něco, co chtějí vyplivnout. Tělo si vytváří další růst mandlí, abychom mohli produkovat více slinných šťáv a mohli tak lépe přijmout sousto nebo sousto vyplivnout. Ve fázi konfliktu máme růst další tkáně, po kterém

následuje rozklad.

Pokud se tedy někdy na mandlích objeví bílé skvrny a máte zápach z úst, je to proto, že tělo je ve fázi hojení a bakterie rozkládají tkáň, která už není potřeba. Opět, když tento konflikt neustále reaktivujeme: máme tu růst a rozpad buněk, růst a rozpad, až to dospěje do bodu, kdy lékař řekne: „Ach, asi bychom je měli odstranit. Něco s nimi není v pořádku.“

Není s nimi však nic špatného. Dokonale se přizpůsobují zkušenostem dítěte. To je mapa porozumění: která tkáň je postižena, jak se chová a co dělá, když je v konfliktu.

Jako chiropraktika mě zajímá zejména jedna oblast těla a to pojivová tkáň. Tato tkáň, pocházející z nového mezodermu, je řízena z bílé hmoty velkého mozku. Během konfliktu dochází ke ztrátě této tkáně.

Když zažíváte sebepodceňování, cítíte se špatně, cítíte se provinile jako matka nebo partnerka nebo se cítíte jakkoli nedostatečně, vaše pojivová tkáň začne erodovat. Během aktivního konfliktu tkáň ztrácíte. Během fáze hojení a obnovy se pak tkáň obnovuje a po vyřešení konfliktu je silnější, větší a lepší. Během této fáze však dochází k bolesti. Tehdy pociťujete bolest kloubů, otoky a bolesti těla. Je běžné, že si během této doby myslíte, že s vaším tělem není něco v pořádku, a vyhledáte lékařskou pomoc. Je důležité si uvědomit, že tato bolest je přirozenou součástí procesu hojení.

Když porozumíte mapě, fázím a třetímu biologickému zákonu, pochopíte: „Aha, tohle je pojivová tkáň.“ Tohle je ale jen a jen bolest. A pak se musíte zpětně zamyslet, jak jsem se znehodnocoval?

Například když vynechám několik tréninků a cítím se slabý nebo mimo kondici, nakonec si dám trénink, jehož výsledkem je bolest zápěstí nebo lokte. To je fáze hojení konfliktu sebehodnocení fyzického výkonu. Když se necítím ve formě, znehodnocuji své tělo, a to způsobuje ztrátu tkáňových buněk. Většina lidí si může myslet, že špatně cvičila nebo že prostě není ve formě, a proto je tu ta bolest. Ale ve skutečnosti se stalo to, že jakmile jsem cvičila, vyřešila jsem pocit, že nejsem ve formě.

Když moje tělo opravuje tkáňové buňky, může to způsobit zánět, bolest a nepohodlí v zápěstí nebo kloubech. K tomu dochází proto, že jsem vyřešil konflikt, ne jen proto, že jsem cvičil. Obvykle se to u mě projevuje pouze na jedné straně, ne na obou.

Je důležité si uvědomit, že v tom hraje roli lateralita. Když u nás jako u embrya dochází k prvnímu buněčnému dělení, určuje to naši levo/pravorukost, neboli to, zda jsme dominantní praváci nebo leváci. Nemusí to být nutně ruka, kterou píšeme, protože někteří lidé byli odnaučeni být leváky.

Když tleskáte nebo tleskáte v divadle, ruka, která je nahoře nebo vede tleskání, je vaše dominantní ruka. Tato ruka je spojena s partnerem, například s vaším otcem, přítelem, sourozencem, milostným partnerem, manželem nebo manželkou. Nedominantní ruka je spojena s vaší matkou nebo dítětem. U osoby s dominantní pravou rukou mohou chronické problémy s levou rukou

naznačovat problémy s matkou nebo dítětem. Příznaky se tak mohou projevit na nedominantní straně.

Můžeme je také vztahovat jak k partnerskému, tak k rodičovskému vztahu mezi matkou a dítětem. Existují různé varianty, jak se to u vás může projevit. Je to však jen další způsob, jak se orientovat v otázce: „Proč se vyrážka u dítěte projevuje pouze na levé tváři?“.

Odpovědí může být, že se cítí oddělené od matky a musí být dominantní na pravé straně. Jde o detektivní práci, věnování pozornosti jemným nuancím prožívání tam, kde je příznak přítomen.

Oceňuji vaši poznámku o znehodnocování sebe sama s ohledem na cvičení. V minulosti jsem se mnoho let potýkala s poruchami příjmu potravy, depresemi a úzkostmi a ten pocit sebepodceňování znám až příliš dobře. Dopad, který to na nás může mít, zejména na duchovní úrovni, je hluboký, zejména pro ženy. Samozřejmě to může být výzva i pro muže a nechci je z rozhovoru vynechat. Je fascinující zkoumat, jak zvyšování našeho uvědomění a vědomější vnímání našich prožitků může vést k velkému uzdravení.

Čtvrtý zákon: Ontogenetický systém mikrobů

Čtvrtým zákonem je ontogenetický systém mikrobů. Jak jsme již zmínili dříve, mikrobi v našem těle slouží svému účelu a nejsou vetřelci ani problémy. Jsou to symbiotičtí pomocníci, kteří žijí v našich tkáních. Když se stanou aktivními, je to proto, že jsou potřeba pro opravné práce během fáze hojení. Některé bakterie v tomto období plní specifické funkce.

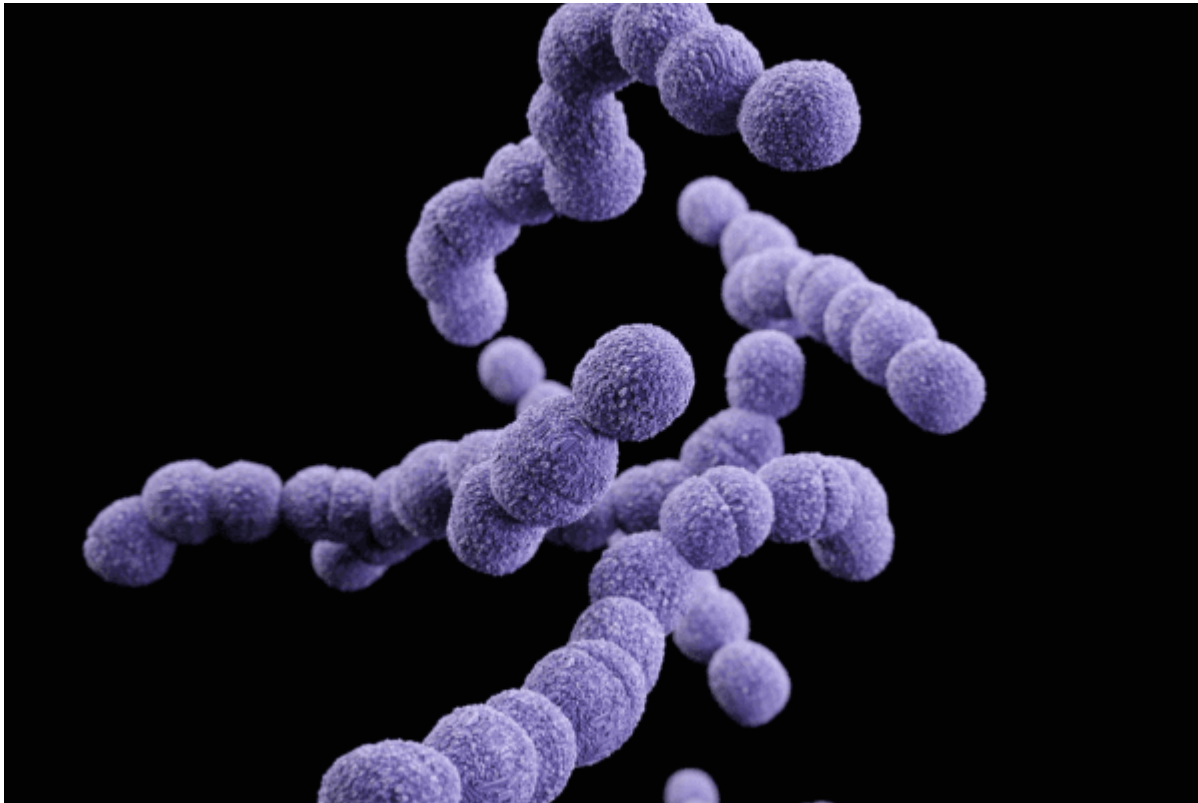
Například tuberkulózní bakterie podporují nejstarší tkáň, žlázovou tkáň. Ačkoli je tuberkulóza běžně považována za infekci, ve skutečnosti souvisí s konfliktem strachu ze smrti. Po první světové válce vypukly epidemie tuberkulózy, protože mnoho lidí prožívalo strach ze smrti kvůli svým blízkým. Když máte strach ze smrti, alveolární buňky plic (což je stará mozková tkáň) vytvářejí další tkáň, abyste mohli s každým nádechem absorbovat více kyslíku. Jakmile se biologický program plně ukončí, tuberkulózní bakterie ve vašich plicích se stanou opět neaktivními. Lékařské texty to označují jako latentní tuberkulózu, která je v těle přítomna, ale nezpůsobuje infekci. Bakterie čekají na výzvu k opětovné aktivitě, která nastane, až se konflikt strachu ze smrti vyřeší.

Tělo začne rozkládat dodatečně vytvořenou tkáň a řekne si: „Teď už tyhle přebytečné tkáňové buňky v plicích nepotřebuji.“

Tehdy se dostaví horečka. Jste unavení a začnete kašlat. Můžete vykašlávat krev kvůli drobným kapilárám, které se během fáze rozkladu naruší. To je však přesně to, co se má z biologického hlediska stát. Vytrženo z kontextu může být vykašlávání krve děsivé, takže je pochopitelné, proč jsme si vytvořili mylné představy a proč se konvenční medicína snaží tuberkulózu vymýtít.

Zabíjení bakterií však jednoduše zabíjí bakterie. Pokud nemáme k dispozici vhodné bakterie, dodatečné tkáňové buňky se zapouzdří, což vede k přítomnosti zapouzdřených nádorů v těle, které nebyly rozloženy. Naše bakterie pomáhají

rozkládat tkáň a budovat ji. Například stafylokoková bakterie v kostech není špatná; pomáhá obnovovat tkáň poté, co byla rozložena. Toto poznání znamená, že mikrobiální pomocníci v těle slouží k určitému účelu, včetně "virů" v ektodermální tkáni.



Germánská Nová Medicína: Mikrobi v těle slouží svému účelu a nejsou vetřelci.

Kolem virů panují kontroverze – předpokládá se, že jsou prokázané, i když nejsou. Při zkoumání dokumentů, které údajně dokazují izolaci viru, je vidět, že jde o mlžení a humbuk a ne o legitimní vědu. Nikdo nikdy neizoloval virus a nebyl schopen prokázat, že může nakazit jiného člověka. Nikdy to nebylo prokázáno, přestože se to běžně předpokládá. Takzvané viry jsou pouze důkazem adaptace. Když v těle probíhá adaptační proces, tkáň se pod mikroskopem může jevit jako virus, ale virus to není. (více k problematice údajných „virů“ např. [ZDE](#), pozn. překl.)

Pátý zákon: Nic v přírodě není zhoubné

Pátý biologický zákon je krásným velkým obrazem toho, že nic v přírodě není zhoubné nebo zlé. Vše v přírodě má svůj účel pro přežití druhu. Neexistuje zlo, zhoubnost ani nic děsivého či špatného. Neexistují špatné bakterie ani nemoci. Všechno je to tělo fungující způsobem, který dává biologický smysl.

Nic v přírodě není zhoubné.

Děkuji, že jste nás provedla všemi pěti těmito zákony. „Nic v přírodě není zhoubné“ je krásný koncept. Mnoho lékařů, včetně mě, od mládí vědělo, že s lékařským pojetím nemoci není něco v pořádku.

Myslím, že se to opravdu stupňuje, protože víme, že tyto postupy, léky, vakcíny atd. vydělávají těmto společnostem spoustu peněz.

Lupénka: Případová studie řešení vrstevnatého konfliktu s Germánskou Novou Medicínou

Dosud jste se s námi podělila o několik z nich, ale existují nějaké konkrétní případové studie, o které byste se s námi ráda podělila v souvislosti s různými konflikty?

Jeden případ, o který se rád podělím, je o ženě, která se potýkala s opravdu silnou lupénkou. Je to velmi nepříjemné onemocnění. Musíme se podívat na to, co se v jejím životě dělo v době, kdy tento příznak začal. Co se dělo? Čím procházela? Když se jí lupénka silně rozjela, měla za sebou rozvod. S čím se potýkáme? Zabýváme se vnější kůží. Tématem konfliktu je rozchod. Od koho se chtěla oddělit nebo od koho se cítila oddělená? Rozvodem se chtěla oddělit od svého předchozího partnera. Tím, že se rozvedla, se jí to podařilo. Po rozvodu se ale také musela dělit o péči o dítě. Museli jsme zjistit, co u ní způsobilo reaktivaci lupénky.

Lupénka je vrstevnatý konflikt. Existuje konflikt, který je vyřešený, a konflikt, který je stále aktivní. Některé tkáně erodují, zatímco jiné se obnovují, a konflikty se vrství jeden na druhý. Její konflikt se reaktivoval pokaždé, když dítě muselo navštívit bývalého partnera, komunikovat s ním nebo se účastnit rodinné terapie, soudních jednání atd. Její reakce na tyto události byla tím, co způsobilo, že se konflikt znovu vynořil. Pokaždé, když dítě odešlo, jako by strhávala strup. Když však bylo dítě s ní, bylo vše v bezpečí a v pořádku. Měla obavy, že dítě bude při pobytu s bývalým partnerem citově traumatizováno.

*Tím, že si toto uvědomila, dokázala konflikt zcela vyřešit.
Pochopila, že její pocity z odloučení způsobují aktivaci tohoto tkáňového stavu a že se musí změnit, aby konflikt vyřešila.*

Když dojde na řešení konfliktu, lidé se často ptají: „Jak mám tento konflikt vyřešit?“. V životě se přirozeně setkáváme s konflikty a naše mysl se nám snaží pomoci tyto problémy vyřešit. Když konflikt přetrvává, je důležité najít jiný úhel pohledu. V případě zmíněné ženy nemohla jednoduše přestat posílat své dítě k bývalému partnerovi, protože to nebylo legální. I když by to její konflikt vyřešilo, nebyla to pro ni možnost. Místo toho musela změnit svůj pohled a způsob, jakým o situaci přemýšlela pokaždé, když její dítě odjelo s bývalým partnerem. Tím, že si toto uvědomila, dokázala konflikt zcela vyřešit. Pochopila, že její pocity odloučení způsobují aktivaci tohoto tkáňového stavu a že se musí změnit, aby konflikt vyřešila.

Oblast jejího těla, kde se stres projevoval, byla mezi prsy a na břiše, tedy tam, kde se drží dítě. Bylo to její dítě, její dítě, a ona ho chtěla držet stejně jako každé jiné dítě.

Páni, to je silný příklad. Sama jsem v minulosti řešila problémy s kůží a oceňuji váš postup, kdy věnujete pozornost reakcím. Můžeme se dostat do

režimu autopilota a zapomenout přemýšlet. Doporučuji lidem, aby věnovali pozornost svému okolí, myšlenkám a pocitům. Já s sebou nosím zápisník, do kterého si zaznamenávám své myšlenky a prožitky. Je to fantastická praxe, která nezabere mnoho času.

Zvířecí instinkty: označování teritoria a potlačování vrčení

Prosím, pokračuj ve sdílení, Melisso. Baví mě učit se o těchto různých konfliktech.

Dalším příkladem je matka, jejíž dítě mělo ve školce problémy s šikanou ostatních spolužáků. Pro matku to byl zřejmě velký problém. Součástí území matky je její dítě. Pokud je její teritorium nějakým způsobem narušováno nebo poškozováno, může dojít ke konfliktu při označování teritoria. To, co se projevuje v těle, nazýváme infekcí močových cest. Matka si chce označit své území. Zamyslete se v prvotním smyslu, co dělá pes? Čůrá, aby si označil své teritorium. Když si chceme označit své území, když máme pocit, že je naše území napadáno, močová trubice se rozšíří, abychom mohli lépe označit své území.

Sama jsem to zažila při pedikúře s jedním klientem. Při povídání a nepozornosti se mi utrhla kůžička, což způsobilo ostrou bolest. Po odchodu z nehtového studia mě bolel zub, což je konflikt při kousání. Ten nastává, když cítíte potřebu ukázat zuby a zavrčet nebo někomu ukousnout hlavu, ale držíte se zpátky kvůli společenským normám a očekáváním.

Často se nevyjadřujeme tak, jak bychom skutečně chtěli. Možná bychom nejraději vyštěkli nebo zavrčeli, ale místo toho se držíme zpátky a jsme zdvořilí. Tato behaviorální adaptace se může projevit v podobě bolesti zubů, protože tělo kompenzuje potlačené nutkání kousnout. Podle toho, kde se bolest zubů objeví, může k ní dojít během aktivního konfliktu nebo po jeho vyřešení. V mém případě jsem ji zažila hned po vyřešení konfliktu, když jsme odjížděli.

Je zajímavé, jak jste dokázala incident pozorovat a nechat ho být, místo abyste o něm přemítala a zlobila se. To je oblast, ve které má mnoho lidí problémy, zejména jedinci s problémy v oblasti duševního zdraví. Doufám, že tento rozhovor pomůže lidem přistupovat k věcem jinak a najít klid.

Jsme složité bytosti s mnoha proměnnými, ale doufám, že tento rozhovor může lidem pomoci zahájit transformační proces. Jako nutriční terapeutka pomáhám lidem s výběrem potravin. Věřím však, že stresování se výběrem potravin může být škodlivé. Cílem je osvojit si zdravý životní styl, aniž bychom se cítili v pasti. Ráda bych slyšela vaše názory na vyvažování konfliktu mezi škodlivými volbami a transformačním procesem, o kterém jsme hovořili.

Kdysi jsem byla v otázce jídla velmi militantní a učila jsem to i ostatní. Svůj přístup jsem však změnila. I když stále věřím, že výživné potraviny jsou stále životně důležité, je důležité nevytvářet kolem jídla konflikty. Zastávám uvolněný přístup a jím to, co je pro mě nejlepší, a vyhýbám se průmyslově vyráběným nebo krabičkovým potravinám, protože nejsou v souladu s mým přesvědčením o výživě.

Nedává to smysl, ale není to proto, že bych věřila, že tyto potraviny způsobují nemoci. A tak se zde musíme skutečně podívat na to, co je příčinou nemoci. Myslím si, že je to jídlo nebo je to energie kolem? Proč si vybírám právě toto jídlo? Když jste vědomí a vybíráte si jídlo spíše z pozice uvědomění než z pozice spěchu nebo z pozice: „Nezajímám se o sebe a prostě sním cokoli,“ tak tehdy začneme přehodnocovat sami sebe.

Mnoho lidí provedlo radikální změnu stravování a pak se uzdravili a jejich zdravotní problémy zmizely. Bylo to jídlem nebo změnou vašeho energetického stavu? Je to změna vašeho myšlení. Je to vyřešení vašeho konfliktu, protože se o sebe konečně staráte.

I když stále věřím, že výživné potraviny jsou stále životně důležité, je důležité nevytvářet konflikty kolem jídla... Není to tak jednoduché jako „dobré jídlo/špatné jídlo“.

Dobré jídlo je známkou sebeúcty. Pokud se tedy cítíte znehodnoceni a trpíte chronickou fyzickou bolestí kloubů a zánětem, může být pozitivním krokem k ocenění sebe sama a svého zdraví zahájení stravovacího režimu, který zahrnuje nezáňtlivé potraviny a vede ke snížení zánětu.

Přehodnotili jste sami sebe, abyste mohli dodržovat tento nový stravovací plán. Nemusí jít nutně o to, že by samotné potraviny byly zánětlivé. Spíše došlo k nějakému hlubšímu posunu na úrovni vaší psychiky, vyřešili jste konflikt a začali jste o sebe pečovat způsobem, kterým jste předtím nepostupovali.

Není to tak jednoduché jako „dobré jídlo/špatné jídlo“, kdy špatné jídlo způsobuje zánět. Musíme se ptát: „Jak jste se změnil, abyste dospěli k této radikální změně ve svém stravování, abyste věnovali pozornost těmto souvislostem?“.

Často je v tom prostě víc než jen „Jezte tohle. Tohle nejezte.“

Tento vhled chybí ve většině koncepcí stravování a dietních intervencí. Když zcela změním svůj životní styl a začneme si vážit sami sebe, cítíme se ve svém těle živější.

Pro mě to bylo hluboké. Vedlo mě to k tomu, že jsem se více duchovně otevřela ve vztahu k Bohu a ostatním lidem, v kariéře a podnikání. Dříve jsem pracovala v korporátním světě. Byla jsem módní návrhářka. Byla jsem velmi nešťastná. Měla jsem nadváhu, jak jsem se již dříve svěřila. Celý život jsem bojovala s depresemi, úzkostmi a poruchami příjmu potravy.

A ano, měla jsem biochemickou nerovnováhu, na kterou jsem se zaměřila, a kromě diety, ale souhlasím s vámi, že energetický posun v tom, že jsem se o sebe starala způsobem, který jsem předtím nedělala a nevěděla jsem jak, bylo něco, co jsem se musela naučit sama. To za nás samozřejmě nikdo neudělá. Věřím, že máme lidi, kteří nám jdou po boku, jako jste vy a já, aby lidem pomohli a to může být opravdu hluboké, ale my jsme pak schopni tyto informace přijmout a podle nich se posunout ve svém životě, a to může být opravdu

transformační.

Zajímat se o kořeny v psychice a biologické konflikty

Jakou radu byste dala lidem, kteří vyzkoušeli doslova všechno a jen velmi málo se jim podařilo vyřešit problém?

Potřebují najít prvotní příčinu v psychice. Když už jste vyzkoušeli všechno, často právě tento kousek – tato mapa – chybí. Doporučuji lidem, aby si z toho udělali svého koníčka, aby se to začali učit, protože tato prastará moudrost nám chybí. Naši předkové znali a intuitivně chápali všechny tyto souvislosti. Je na nás, abychom se to naučili sami a vzkřísili skryté vědění, které je na očích. Jakmile to jednou začnete vidět, už to nemůžete nevidět. Všimnete si ho všude. Například když někdo kýchne nebo vás bolí v krku, můžete si pomyslet: „Co jsem mohl spolknout? Co to způsobuje?“

Budete si jistější při zvládání těchto příznaků, místo abyste se cítili jako oběť, ztracení nebo beznadějní poté, co jste utratili všechny peníze za neúčinnou léčbu.

Naši předkové všechny tyto souvislosti znali a intuitivně jim rozuměli. Je na nás, abychom se to naučili sami a vzkřísili skryté znalosti, které jsou na očích.

Musíme se podívat na psychiku. Musíme se podívat na tyto biologické konflikty. A ano, pokud máte otázky, můžete se na mě obrátit. Na svých webových stránkách mám stránku se zdroji, kde se můžete dostat k dalším informacím. Čím více se stanete schopnějšími při hledání těchto informací pro sebe, tím rychleji pro vás proces proběhne. Ráda v tomto směru lidi posiluju, protože nemůžu být s vámi ve vaší hlavě. Ukážu vám směr informací, které potřebujete nastudovat a naučit se, a vy pak musíte věnovat pozornost svým zkušenostem.

Ráda vás doprovodím, budu vás držet za ruku, koučovat a vést, ale nakonec to musíte být vy sami, kdo se tohoto učení ujme a bude se ptát: „Jak funguje moje tělo? Proč se to děje?“

Čím zvědavější budete, tím rychleji vám tento proces půjde.

Ano, o tom jsem se přesvědčila opakovaně.

Další texty ke studiu:

[Lenka Bednářová: Zákonitosti Germánské nové medicíny](#)

[Dr. med. Mag. theol. Ryke Geerd Hamer: Germánská Nová Medicína®](#)

Ewa Leimer: Takzvané „viry“, které způsobují nemoci, nejsou vědecky prokázány.
